

URZĄD PATENTOWY

A011 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 22348.

Kl. ~~45 i~~ 1/05.

45 i 1/00

Ole Miöen
(Appelviken, Szwecja).

Podkowa z wymiennymi hacelami.

Zgłoszono 15 lipca 1933 r.

Udzielono 9 listopada 1935 r.

Pierwszeństwo: 16 lipca 1932 r. (Szwecja).

Wynalazek niniejszy dotyczy podkowy z wymiennymi hacelami, umocowywanymi każdy pomiędzy dwiema szczękami obsady, umocowanej na stałe w odpowiednim otworze w podkowie.

Według wynalazku niniejszego obsady są tak umocowane w podkowie, że trzymają się mocno nawet bez hacela między nimi.

Wynalazek polega zasadniczo na tem, że obsady i otwory na nie w podkowie wykonane są w ten sposób, iż obsady te można wprowadzać w otwór podkowy od jej strony dolnej, t. j. zwróconej ku ziemi.

Obsady dobrze jest zaopatrzyć po stro-

nie zwróconej ku kopytu w występy, które wchodzą w odpowiednie wgłębienia w podkowie. Grubość dwóch luźno złożonych obsad, mierzona wzdłuż tych występów, jest mniejsza od szerokości otworów w podkowie. Po stronie przeciwnej każda obsada jest zaopatrzona również w występy szersze od otworu, by nie mogła ona zeń wypaść.

Załączony rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia widok podkowy od spodu, fig. 2 — widok z przodu hacela, umocowanego w podkowie, a fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii 3—3 na fig. 1, fig. 4—

hacel i obsadę w widoku bocznym, fig. 5 — te same narządy w widoku zdołu, fig. 6 — hacel w widoku z przodu, a fig. 7 i 8 przedstawiają w widoku z przodu i z boku narzędzie pomocnicze.

Na rysunku podkowa 1 jest zaopatrzona w wymienne hacele 2, przedni i dwa tylne. Każdy hacel posiada kształt dwóch klinów, złożonych ze sobą podstawami. Hacel osadza się między szczękami 3 i 4 obsady. Jest on ponadto zaopatrzony na swej powierzchni bocznej w klinowaty wypust 5, a obie szczęki 3, 4 — w odpowiednie rowki 6, co pozwala obrócić hacel o 180°, by wprowadzić wypust 5 w jeden lub drugi złopek 6.

Hacel 2 posiada ponadto dwa odchyłne języczki 7, które następnie po wprowadzeniu hacela (fig. 3 i 4) odgina się w odpowiednie wydrążenia w podkowie.

Jak widać z fig. 3, szczęki obsady posiadają po stronie dolnej podkowy większe zaokrąglone wypusty 3', 4', wystające z otworu podkowy nazewnątrz. Po stronie górnej, zwróconej ku kopytu, szczęki zaopatrzone są w wypusty 11, dla których w materiale podkowy są wykonane odpowiednie zagłębienia. Wypusty 11 posiadają taką wielkość, że po luźnym złożeniu szczęk można je przesunąć przez otwór w podkowie od strony dolnej, aż do oparcia się wypustów 3', 4' o spód podkowy. Przy następnym wbijaniu hacela pomiędzy szczęki 3, 4 zahartowane szczęki te wciskają się w miękki stosunkowo materiał podkowy, więc trzymają się w nim nawet po usunięciu hacela.

W celu zabezpieczenia szczęk 3, 4 od przekrzywiania się przy klinowem rozpieraniu ich w ściankach otworu, każda szczeka jest zaopatrzona we wgłębienie 9 z jednej — i w wypust 8 z drugiej strony (fig. 4 i 5); podczas wpędzania klinowatego hacela 2 w podkowę języczki 7 hacela wciskają wypusty 8 w odnośne wgłębienia 9 nazewnątrz, zabezpieczając w ten sposób szczę-

ki od przybrania położenia ukośnego w otworze, w którym są one dokładnie prowadzone w kierunku podłużnym.

Dla pewniejszego umocowania szczęk, zapobiegającego podobnemu ukośnemu ich pokręcaniu się, zwłaszcza w wypadku niezbyt dokładnego dopasowania tych szczęk do otworów, można je zaopatrzyć w wypusty 12 po stronie zewnętrznej. Wypusty te wrzynają się w materiał podkowy podczas wbijania hacela. Wypust podobny można, oczywiście, zastąpić powiększeniem szerokości szczęk. W tym przypadku materiał podkowy obciska silnie obsadę przy jej wbijaniu, zapobiegając przesuwaniu się jej w kierunku kopyta.

Fig. 7 i 8 przedstawiają narzędzie, wbijane między szczęki obsady, w celu wtłoczenia ich w materiał podkowy.

Narzędzie to posiada klinowaty grzbiet 13 o kącie zbieżności, odpowiadającym kątowi zbieżności nóżki 14 hacela 2 (fig. 4 i 6); szerokość narzędzia tego jest większa od szerokości nóżki 14 hacela. Do grzbietu 13 narzędzia przylega część 15 nieco węższa od nóżki 14. Grzbiet 13 zaopatrzony jest w krawędzie 16, które wrzynają się w materiał podkowy przy wbijaniu narzędzia w otwór podkowy pomiędzy szczęki 3, 4. Do zabezpieczenia położenia narzędzia, wprowadzonego pomiędzy szczęki, służy na przeciwnym grzbietowi końcu narzędzia wąski klin 17, pasujący do rowków 6 szczęk. Po bokach klinika 17 znajduje się para krótszych kliników 18, które wraz z klinikiem 17 rozpychają szczęki na boki w razie wprowadzania narzędzia od strony kopyta, t. j. na fig. 3 od strony lewej ku prawej.

Po wtłoczeniu obsady w podkowę (fig. 1 — 3) podkowę tę układa się na odpowiedniej podstawie powierzchnią dolną ku górze i wprowadza z góry pomiędzy szczęki 3, 4 wzmiankowane narzędzie, które, ślizgając się przytem klinikiem 17 w rowkach 6, rozpiera szczęki w kierunku poprzecz-

nym. Następnie narzędzie to wbija się dalej mocno pomiędzy szczęki, przyczem krawędzie 16 trafiają na materiał podkowy przy krótszych bokach otworu i wtłaczają go pomiędzy szczęki na odległość, określoną szerokością części 15, która, jak zaznaczono wyżej, jest nieco węższa od klinowatej części 14 hacela, wobec czego po wbiciu tego hacela 2 będzie on jeszcze rozpierał tworzywo podkowy nieco na boki, zabezpieczając lepsze połączenie części ze sobą.

W ten sposób szczęki oprawy zostają zaciśnięte w materiale podkowy i nie wypadają z niej nawet po usunięciu narzędzia (lub hacela). Można zatem podkowę zaopatrzyć w obsady w samej wytwórni podków bez obawy wypadania ich z podkowy podczas przewozu.

Wynalazek nadaje się również do podków gumowych, zaopatrzonych jednak w części metalowe, w celu wstawiania w nie haceli.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podkowa z wymiennymi hacelami, wbijanymi każdy od jej strony dolnej pomiędzy dwie szczęki, osadzone na stałe w otworze podkowy, znamionna tem, że każda szczeka posiada u góry zewnętrzny występ, wciskany w odpowiednie zagłębienie podkowy, u dołu zaś — zewnętrzny występ, opierający się o spód podkowy, oraz wewnętrzny bok ukośny, tak iż pomiędzy dwiema szczękami, tworzącymi obsadę dla hacela, po złożeniu ich i przesunięciu przez otwór od strony wierzchniej podkowy, po-

wstaje klinowy otwór, w który wbija się pomocniczy klin w celu rozparcia szczęk i dobrego zespolenia ich zewnętrznych boków z materiałem podkowy.

2. Podkowa według zastrz. 1, znamionna tem, że po luźnem złożeniu dwóch szczęk, w celu wprowadzenia ich do otworu w podkowie, odległość pomiędzy zwróconymi w strony przeciwne krawędziami zewnętrznymi górnych występów jest większa od szerokości otworu w podkowie, dzięki czemu występy zapobiegają wypadaniu szczęk z tego otworu.

3. Podkowa według zastrz. 1, znamionna tem, że zarówno zewnętrzne boki dwóch szczęk, jak i otwór w podkowie są klinowate, w celu zapobieżenia wypadaniu szczęk z otworu.

4. Podkowa według zastrz. 1, znamionna tem, że przeciwległe ścianki otworów w podkowie zaopatrzone są we wgłębienia, w które wtłaczane są przy rozpieraniu klinem odpowiednie występy, znajdujące się na zewnętrznych bokach szczęk, w celu zapobieżenia wypadaniu szczęk z otworu.

5. Podkowa według zastrz. 1 — 4, znamionna tem, że pomiędzy każde dwie szczęki, umocowane w jednym otworze, jest wbity klinowy hacel, trzymany zapomocą dwóch górnych języczków, odgiętych w przeciwne strony na krawędzie szczęk.

Ole Miöen.
Zastępca: K. Czempiński,
rzecznik patentowy.

